

אבנר, נולד ביום י"ח באדר תש"ה (3.3.1945), להוריו יונה וצבי, בקיבוץ כפר-מנחם. ילדותו עברה עליו עם קבוצת הילדים של הקיבוץ אך ב-1948, עם פרוץ מלחמת השחרור פונתה הקבוצה להדר-רמתיים שבשרון ורק בהפוגה הראשונה הגיעה לקיבוץ לביקור. לדברי חבריו בקיבוץ הייתה לו אישיות מיוחדת במינה כבר בגן-הילדים. בעל כישורים רבים היה, לא "אחד מן השורה", אך גם בעל עמדה בין חבריו. הוא סיים את לימודיו במוסד החינוכי של הקיבוץ. בכיתות הראשונות היה פעיל בעיקר בתחומי החברה והספורט. אהב לשחק בכדורסל וגם הרבה בשחייה. אחרי-כן, בכיתות הגבוהות של בית-הספר התעניין מאוד בהיסטוריה, בגיאוגרפיה ובידיעת הארץ. בעיקר בזכות כישוריו בכתיבה ובקריאה מהירים למד הכל על נקלה והגיע להישגים מצוינים. הוא לא זנח תחומי התעניינות: היה מצייר וזמן-מה אף השקיע בלימוד השפה הערבית. בשנות הלימוד האחרונות גברה בו הנטייה ללימודים ריאליים ובמקצועות כמו מתמטיקה וכלכלה, בהם עסק לאחרי מכן במסגרת מקצועו ועבודתו, הייתה השקעתו גדלה והולכת. מעיד על אבנר מחנכו בקיבוץ: "אבנר רעב לדעת, רצה להבין הכל ודבר לא לזנוח. בהיותו תלמיד במוסד החינוכי, לא היה, בעצם, תחום שלא התעניין בו. לא היה נושא שלא התמסר לו. לפעמים תירץ זאת בכך, שאת המוטל עליו יש לבצע, אולם, למעשה, היה זה דחף פנימי אדיר לדעת ולהבין, דחף שלא אפשר ולא הרשה לו לוותר על כך". כשהיה בן ארבע-עשרה עזבו הורי אבנר את קיבוץ. גם בפני אבנר הנער עמדה השאלה בדבר עתידו וכשהחליט להישאר בקיבוץ מצא בבית ידידי הוריו את ביתו. לקראת תום לימודיו בשלה בלבו ההחלטה להמשיך בלימודים גבוהים באוניברסיטה.

בגיוסו לצה"ל, בשנת 1963, נפרד סופית מהקיבוץ. בראשית דרכו בצבא עשה אבנר את טירונות הנח"ל יחד עם רבים מחבריו לקבוצה בקיבוץ, אחרי-כן השלים קורס מ"כים וקורס קצינים. ערב מלחמת ששת-הימים עבר הסבה לחיל השריון ובתקופת הכוננות הגיע לפלוגת חרמ"ש כמ"מ. במלחמה השתתף בקרבות בגזרת קנטרה, שבצפון סיני ולאחר המלחמה התמנה לסמ"פ בגדוד, תפקיד בו שירת אף במלחמת יום-הכיפורים. לדברי פקודיו וחבריו הייתה לאבנר, כמפקד וכאורח, גישה מאוד עניינית, יסודית ולא מתפשרת לביצוע הוראות ומשימות, שהוטלו עליו או שלקח על עצמו: "דמותו הרצינית הקרינה אמון ומוסריות גבוהה, ונדמה שמכאן נאכפה סמכותו...". הגיון - תכונה שבלטה אצל אבנר ואף התנגשה, לא אחת, במסגרות הצבאיות הקשוחות". אופייני לו היה כי העברת הנחיות לפקודיו נעשתה רק לאחר מחשבה מעמיקה, לעתים באיטיות אך תמיד בביקורת וביסודיות. עם כל יחסו הקפדני לענייני צבא והמשמעת שדרש מפקודיו, היה מקורב לאנשיו, אשר הרבו לפתוח לפניו את סגור לבם בעוד הוא מטה אוזן קשבת לדבריהם.

ההחלטה לעזוב את הקיבוץ ולהתמסר ללימודים הביאה את אבנר להתגורר בבית הוריו במושב בית-יצחק וללמוד שם לקראת בחינות בגרות חיצוניות. הוא עמד בבחינות בהצלחה והיה בדעתו להתחיל את הלימודים באוניברסיטה כאשר פרצה מלחמת ששת-הימים. לאחר המלחמה החל בלימודי כלכלה וסטטיסטיקה באוניברסיטה העברית בירושלים. היה עליו להשקיע רבות בהשלמת חומר הלימוד החסר. באותה שנה החל עובד במחלקת המחקר של בנק ישראל ואחרי-כן אף שימש כאסיסטנט במחלקה לסטטיסטיקה באוניברסיטה. בלימודים היה בעל משמעת עצמית חזקה ואורח חיים צנוע ונהג להשקיע את כל מאמציו בלימוד עצמי. הייתה לו יכולת בלתי מצויה לקלוט את הנלמד, מתוך שאיפה להגיע לרמת ידיעות גבוהה, כפי שדרש מעצמו ברוב התחומים שעסק בהם. סקרנותו האינטלקטואלית הרבה הביאה לכך שמיצה את הנושאים אותם למד בהנאה וסיפוק מרביים. הוא סיים את לימודי הבי.א. בהישגים מצוינים ואת לימודי התואר השני סיים סמוך לפרוץ מלחמת יום הכיפורים, בהצטיינות. משסיים את לימודי התואר הראשון התפנה אבנר יותר ויותר לעבודתו בבנק-ישראל. תחילה עסק בהכנת נתונים חודשיים של התפתחות אמצעי התשלום בידי הציבור ואחרי-כן התרכזו בנייתו הכלכלי, תוך שילוב ידע תיאורטי וכושר ניתוח מעולים. כאשר נדרש לעדכן את הנתונים הסטטיסטיים בתדירות שבועית ואף יומית, הגיע למסקנה שיש צורך למכן את המערכת וכך, בסיוע מומחה לעבודות מחשב, החל בעבודת התכנון והתכנות. נועם אישיותו של אבנר ופתיחותו הגדולה, גרמו לחיזוק הקשר בינו לבין חבריו. הוא גם שב והרבה לעסוק בספורט החביב עליו, ובשאיפתו לעשייה-עצמית, לא זנח מלאכות-בית כעבודות-עץ, תיקוני חשמל ומכונאות ושאר "פוטנטים", שהעידו על חריצות-כפיים רבה. כפי שהיה מוכר כשוחר שלום מובהק, ידע לתת חלק ניכר מזמנו לשירות במילואים, כשרגש החובה לצה"ל ולמדינה מנחה אותו במסירותו הרבה כקצין וכמפקד. במלחמת יום-הכיפורים היה כאמור סגן מפקד פלוגת חרמ"ש. הוא יצא עם יחידתו לפרוץ דרך למעוז "בודפשט" הנצור, בצפון תעלת סואץ. תוך ניסיון לחלץ יחידת חיילים שנתקלה במארב של המצרים נפגע אבנר ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973), ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בבית-יצחק. השאיר אחריו אישה, שנשא כחודשיים לפני המלחמה, הורים, אח ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

משפחתו הוציאה לאור ספר לזכרו ובו דבריהם של בני משפחה, מפקדים, מורים וחברים על דמותו וכן קטעים מעבודות מדעיות שכתב בעת לימודיו; האוניברסיטה העברית פרסמה את עבודתו המדעית: "השפעת הכסף במודל צמיחה דו-סקטוריאלי במשק פתוח"; פרופ' דן פטנקין הקדיש את ספרו, שפורסם באנגלית "תורתו של קיינס" לאבנר בן-אליעזר וליואב ברום.